

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XVII. Energumeni, vel à Daemoniis vexati curati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

Deiparam Lindensem præsidium supererat flagitan-
dum; quod ubi flagitatum est, Alexipharmacii instar
erat. Posteaquam enim peregrinationis ad Lindam
Marianam votum nuncupavit; protinus & menti,
& sensibus, & sanitati restituta est; venitque paullo
post, videlicet ad VII. Cal. Jul. Lindam, & non si-
ne lachrimis, quæ sibi ab hominibus, quæque à Deo,
per B. V. evenissent, ingenue falsa, Deo & Deipara
laudem dedit.

CAPUT XVII.

Energumeni, vel à Dæmoniis vexati, ope Deiparæ Lin-
denfis curati.

Miserabilis admodum est conditio eorum, qui vel
suâ, vel hominum aliorum culpâ, dementis
potestate abeunt; sed multò et jam miserabilior eo-
rum, qui Dæmonum nequitia in eandem proturban-
tur calamitatem. Neque minùs miserandi, qui,
Deo justissimè sanctissimeque permittente, ob sua,
vel suorum delicta, ita juri Dæmonum potestati que
traduntur, ut quanquam in animum jus illi imperi-
umque exercere nullum queant, in corpora tamen
facultatesque hominum sævè grassentur. Quas ta-
men contra Dæmonum molitiones, præsentissimè
est Deiparæ, cum alibi tum apud Lindam Marianam
præsidium; ut & antidoti instar sit, sicubi illi
aditum tentent; & cathartici, sicubi jam aditum oc-
cupavit.

I.

Matrona Vormditensis, à dæmone, usque ad ipsius
vitz periculum exagitata, apud Lindam Ma-
rianam Deiparæ ope, à Dæmonis po-
testate liberata.

Anno MDCXXXIX. ad XII. Cal. Junias Matriona
quædam, pistoris Vormditensis conjux, peregrina-
tionem, de consilio Virginum, quæ in conventu
Vormditensi piè ac religiosè degunt, ad B. V. Lin-
densem susceptam, & voto stabilitam, absolvit. Cau-
sa tum peregrinationis suscipiendæ, tum voti nuncu-
pandi fuerat, ab hoste Tartario jam positæ mulieri
insidiæ. Multo enim tempore illam variè exagitârat,
& terroribus, nocturnis pariter atque diurnis ita ob-
ruerat, ut neque quietem nocturnam capere, neque
diurnum ordiri laborem miseræ jam liceret, ne di-
cam liberet. Dies igitur æquè atque noctes miserrimè
excuciata, quid, nisi suum ipsa apud se agitaret in-
teritum? Et jam non omnino securum erat, vel cul-
trum illius permittere manibus; ne fortè, quod o-
mnes meritò verebantur, pectus ante suum, quàm
quidpiam, etjam esculentorum, ferro hauriret. Ergo
miseræ quæritur tum alibi, tum apud illas in Con-
ventu virgines remedium, vel, si id deesset, consilium.
Illæ nusquam magis, quàm ad Deiparam Lindensem
recurrendum suadent. Persuaserunt; votum illa pe-
regrinationis Lindensis nuncupat, pauloque post
ipsum prolequitur iter. Ubi Lindam mulier etjam
num ægra, est deducta, & purgato per sacram exo-
molo-

Es

molo-

mologesin animo, sacrosanctæ dapibus Eucharistiæ
refecta; ab omnibus è vestigio, tum animi tum
poris ita perfanata est angustiis, ut proximam, quæ
admodum & secutas deinceps noctes, quietè pla-
deque traducere, & omnia divini laboris officia,
cæterarum matrum familias more, explere potuit.

II.

Figulus vicinorum odiis ad insaniam, inde ad ma-
festas tartarei hostis insidias adactus, implora-
tâ Deiparæ Lindensis ope, adjutus.

Eodem tempore, videlicet ad xv. Cal. Octob.
Matthæus Scharff, opificio figulus, Lindæ apparuit
& pænitiæ atque eucharistiæ munitus præfati
votum, quod Deiparæ fecerat, dependit. Vicinorum
civium simultates, quas cum homine contraxerat
atque odia, primùm quidem homini curas & dolorum
rem, inde angustias & amaritudines, perpetuas
animi tempestates concitavêre; ut de se, deque
sua, haud multum sana agitaret consilia; parum quæ
abesset, quin violentas ipse sibi inferret manus. Hinc
occasionem non omnino calvam, quanquam à re-
go, malus ab Erebo machinator arripuit. Hominem
enim silvas aliquando ingressum, quamvis in al-
stabilis, adoritur, & nihil minus quàm ipsius me-
entem insidias, per capillitium reprehendens a-
trahit. Obvertit homo anxius vultum, & neminem
tergo conspicatus, agnovit mali comitis pessimum
consultoris, pessimum oppidò consilium. Itaque
tra se versus, cum divæ Lindensis memoria sub-
ad

ad eandem ſe vertit; & ſi in iis animi corporiſque anguſtiis conſtitutum adjuviſſet, peregrinationem ad ſacrum Lindæ ſacellum ſpondet. Adjutus eſt ſubito, & tum ab hoſtis tartarei machinis, tum ab animi ſæviſſimis liber tempeſtatibus, incolumis juxta ac tranquilluſ, iter paulò poſt ingreſſuſ, votum illâ eâdem, quâ memoravimus, die, auguſtæ Matri apud Lindam ſolvit.

III.

Homo infidiis mali genii exagitatuſ, & ad laqueum propè adactuſ, priùſ quàm Lindæ voto defungeretur, Deiparæ præſidium ſenſit.

Hoc ipſo undequadrageſimo ſeculi anno, ipſiſ Noniſ Junii, vir quidam è Meelſaccenſi ditione Reſſelium acceſſit, inde Lindam (ut vorum, quod Deiparæ nuncupârat, exolveret) perrecturuſ. Voti nuncupandi cauſa, à mali genii infeſtatione, fuit. Neq; enim ille clam duntaxat, verùm & clarâ luce hominem aggredebatur, ut citra cuſtodiam, & aliorum præſentiam, præſidiumq; hominum, relinqui ſoluſ vix poſſet. Fuit, cum ſe aliquando hominiſ ſpecie dabat ſpectandum, & (pro ſua ſcilicet in mortaleſ liberalitate) funem atque laqueum, ut de ſe homo illiteratuſ longam ſaceret literam, & illo ipſo laqueo gulam elideret, miſero offerebat. Tantis ac tam manifeſtiſ Dæmonis infidiis, cum homo ille eſſet obnoxiuſ, amicorum luasu, ad Dei Matris, quæ tartarei illiuſ ſerpentiſ caput contrivit, præſidium ſe recepit, factoque voto, ſe Lindæ compariturum, & Virgini

E s z

Auguſtæ

Augustæ supplicem, pro futura incolumitate futuram
promisit. At piissima virgo, prius quàm ille Lindam
supplex adesset, vota hominis anteverit; & san-
tatem, atque ab infero hoste præsidium, eo ipso loco
ac tempore, supplici clientulo impendit. Sanus igitur
& ab hoste undique securus, Resseii pænitentia
cris expiatus, postridie Lindam adiit: ibique reddens
augustæ Matri voto, in divinissimæ Eucharistia epu-
lis, panem Angelorum, quo ille Angelus abyssi æternum
carebit, manducavit homo.

IV.

Vir, à malis geniis ad furorem adactus, per votum
B. V. Lindensem factum, sibi, & sanitati resti-
tuitur.

Haud multis interjectis inde diebus, videlicet
VII. Cal. Jul. adfuit, ex Meelsaccensis itidem munici-
pii villa, *Stengegen* dicta, homo statura vastus, & vir-
bus, ut parebat, robore que præstans; sed vultu labi-
stis, & qui ingentem animo curarum tristitia que
fulam nubem tegere, imò præ animi intemperis pa-
rum sibi videretur constare. Nimirum, prius quàm
Lindam accessisset, & apud illam, quæ *sole amicta*, a-
que ut *Sol electa*, cælo terra que lucet, caliginem an-
mi, quæ supererat, dispulisset, recurabant identidem
quas ab illo tenebrarum Principe, obductas habu-
erat animo tenebras. Ita enim hominem miserum
que de que agebat, ut ad suspendium sæpe stimu-
ret. Neque unum se, uni homini ira esse infestum
bebat laris, assumpto quandoque de stygia coho-

sono, & quasi succedaneâ, in eo cum hominibus bello, victimâ gemini se in conspectum misero dabant, & chiopibus terriores, & quâ minis, quâ aspectu ipso horrendi. Multos dies homo infelix, sine custodia & hominum præsidio neque debuit, neque potuit relinqui solus. Tandem sive suo, sive aliorum potius consilio, ad DEI Matris præsidium se confert: & invilendæ Lindæ Marianæ voto obligat. Jam ille tum sanatus quidem est, ita tamen, ut non modica tristitiæ nubes animo relinqueretur offusa; quoad & hæc demum apud Lindam penitus est dissipata; & homo novâ, quâ animi, quâ corporis luce perfusus, gaudioque plurimum delibutus, novam animi corporisque tranquillitatem domum reduxit.

V.

Hæretico quoque homini ædes spectris & lemuri-
bus, infestæ, hominesque periculis Dæmonum
obnoxii, per B. V. Lindensem liberati.

Quæ memoravimus, suis à DEI Matre Catholi-
cis præstita sunt; quod jam sequitur, ad alienos quo-
que derivatum est. Erat in vicino Ducatu agricola, cu-
jus ædes malus genius sibi reddiderat obnoxias, &
spectris identidem adeò infestabat, ut & voces non-
nunquam horribiles audirentur, & strepitus frago-
resque totam concuterent domum; supellexque
adeò domestica, aliaque quæ uspiam essent obvia,
per ædes surlum vorsum disjicerentur. Neque jam,
sine manifesto vitæ discrimine, versari iis in ædibus
videbatur posse incolæ. Quid ageret? aut quò se

verteret præsidii causâ miser paterfamilias? Apud suos, quos vocant, Pastores, nihil sciebat virium esse, adversus lupi illius tartarei vim & rabiem; ad catholicos homo alienus non facillè reperiebat aditum. Audierat Lindensem Deiparam, nulli ad se præfuisse unquam aditum, apud quam patens semper tutum esset asylum: eò proinde se recipit; & si ab illa tam importuno, tamque maligno hospite liber ac immunis evasisset, spondet unâ cum conjugè, Lindense supplicem, cereis cum candelis, primo quoque tempore ad futurum. Audijt hominis vota precesque Deipara, & Tartareum inquilinum, iussit ab ejus oculibus momento exesse. At colonus ille, videns se tan feliciter voti reum factum, non distulit datam magnæ Matri fidem redimere: quod Anno MDCXXXII. perpetrâtâ Lindam peregrinatione, piè & alacriter præstitit.

C A P U T XVIII.

Fascino vel maleficiis perstricti, Deipara Lindensis ope restituitur.

Multa per se Dæmones possunt, sed multo plura atque etiam diriora, cum perditis hominibus operam suam, quasi locando, navant; & per maleficiorumque artes, in humanum genus grassantur. Quando sibi relinquuntur soli, tamen plura possunt, Deo tamen minus permittente, ipso operam præstare atque exequi non possunt. Verùm cum socias quasi manus, hominis famulii, adjunctas habent; hoc est, cum alicujus voluntatem hominis (cui Deus in hoc vitæ statu atque conditione, quasi mancipio suam potestatem tradidit)